

Europejski Rzecznik
Praw Obywatelskich

Tłumaczenie tej strony zostało wygenerowane za pomocą tłumaczenia maszynowego [Link]. Tłumaczenia maszynowe mogą zawierać błędy potencjalnie zmniejszające zrozumiałość i dokładność; Rzecznik Praw Obywatelskich nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek rozbieżności. Aby uzyskać najbardziej wiarygodne informacje i pewność prawną, należy zapoznać się z następującymi informacjami wersja źródłowa na angielski, do której odnośnik znajduje się powyżej. Więcej informacji można znaleźć w naszej [polityce językowej i tłumaczeniowej](#) [Link].

Decyzji w sprawie 2591/2010/GG - Nieprawidłowe przeprowadzenie postępowania w sprawie naruszenia przeciwko Austrii w odniesieniu do lotniska w Wiedniu

Decyzja

Sprawa 2591/2010/GG - Otwarta 20/12/2010 - Zalecenia w sprawie 29/07/2011 - Raport specjalny z 14/05/2012 - Decyzja z 14/05/2012 - Instytucja, której sprawa dotyczy Komisja Europejska (Sprawy zamknięte sprawozdaniem specjalnym) |

Niniejsza sprawa dotyczy sposobu, w jaki Komisja Europejska rozpatrzyła skargę złożoną w 2006 r. przez 27 inicjatyw obywatelskich („skarżący”) występujących przeciwko, w ich odczuciu, negatywnym konsekwencjom powiększenia lotniska w Wiedniu. Komisja doszła do wniosku, że odnośne prace były prowadzone bez obowiązkowej oceny oddziaływania na środowisko („OOŚ”) wymaganej na mocy dyrektywy 85/337/EWG. Aby naprawić to niedopatrzenie, Komisja uzgodniła z władzami austriackimi, że przeprowadzą one OOŚ *ex post*, symulując w najlepszy możliwy sposób OOŚ *ex ante* oraz dokonując możliwie pełnej oceny oddziaływania odnośnych projektów na środowisko. Sprawozdanie końcowe dotyczące tej procedury przedłożono Komisji w lutym 2011 r.

Skarżący byli niezadowoleni ze sposobu, w jaki przeprowadzono OOŚ *ex post*. Zarzucali oni między innymi, że (i) organ odpowiedzialny za przeprowadzenie procedury był tym samym organem, który wydał zezwolenia na odnośne prace, a tym samym znalazł się w sytuacji poważnego konfliktu interesów oraz że (ii) nie mieli dostępu do procedury odwoławczej przewidzianej w odnośnej dyrektywie UE.

W 2008 r. skarżący zwrócili się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich (skarga nr 1532/2008). Po zbadaniu sprawy Rzecznik uznał, że argumenty skarżących dotyczące obydwu powyższych kwestii na pierwszy rzut oka wydają się uzasadnione oraz że w związku z tym na ówczesnym etapie Rzecznik nie był w stanie stwierdzić, czy Komisja zapewniła właściwe przeprowadzenie OOŚ *ex post*. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że procedura była w toku oraz

że Komisja stwierdziła, iż zamknięcie dochodzenie w sprawie naruszenia dopiero wówczas, gdy upewni się, że władze austriackie podjęły niezbędne kroki, Rzecznik uznał, że na tym etapie nie było konieczne podejmowanie jakichkolwiek dalszych działań. W grudniu 2009 r. Rzecznik zamknął zatem swoje dochodzenie wyraźnym stwierdzeniem, iż ma nadzieję, że Komisja weźmie jego ustalenia pod uwagę.

W listopadzie 2010 r. skarżący ponownie zwrócili się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich (skarga nr 2591/2010). Rzecznik wszczął drugie dochodzenie, w trakcie którego przeprowadził kontrolę dokumentacji Komisji. Kontrola wykazała, że dokumentacja nie zawierała żadnej innej istotnej korespondencji między Komisją a władzami austriackimi prowadzonej w okresie, w którym dokonywano OOŚ *ex post*. W szczególności nic nie sugerowało, że zgłoszone w tym okresie skargi były omawiane z władzami austriackimi na piśmie. Wydawało się również, że decyzja Rzecznika dotycząca skargi nr 1532/2008 nie stała się podstawą do żadnej wymiany korespondencji. W związku z takim stanem rzeczy Rzecznik doszedł do wniosku, iż Komisja nie uwzględniła jego ustaleń wynikających z pierwszego dochodzenia. Dlatego też Rzecznik wystosował zalecenie wstępne, nakłaniając Komisję do ponownego rozważenia prezentowanego stanowiska. To zalecenie wstępne okazało się nieskuteczne.

Rzecznik stwierdził, że przedmiotowy przypadek stanowi godny pożałowania przykład sytuacji, w której Komisja (i) nie podjęła właściwych działań naprawczych w odniesieniu do ewidentnego naruszenia prawa unijnego w istotnej sprawie oraz (ii) postanowiła zignorować porady Rzecznika. Dlatego też Rzecznik uznał za stosowne skierowanie sprawy pod rozagę Parlamentu Europejskiego. Rzecznik zamknął zatem swoje dochodzenie i skierował sprawozdanie specjalne do Parlamentu.

Sprawę zamknięto sprawozdaniem specjalnym dla Parlamentu Europejskiego (zob. linki powyżej).